

رسد آدمی به جایی

من شفیع شیطان شدم
پس آن گاه دوزخ سرد شد
و آدمیان
هلهله کنان
سر تراشیده
به میدان آمدند
همه گردِ گرده ای نان
که به رأفت قسمت شد
و شیطان از همه به من نزدیک تر نشست
به سهم خود راضی شد
و سر به سجده ی آدم
بُرد و بخفت
آدم هم که دیگر دشمنی نداشت
و دیگر
نمی ترسید که بفریبندش
بیلی به دوش گرفت و رفت که گندم بکارد
پرکه آبی بجوید بجوی فرستدش با بیل
هابیل و قابیل را بنگرد
که با شیطنت در میان گندم ها
بی خیال می دوند
و ادای باد را در می آورند
هو هو می کنند
هی هی می زنند به گله ی گوسفندان
و گلوی هم را می نگرند

L'homme atteindra un niveau...

Je devins l'intercesseur de Satan
Puis l'enfer se refroidit

Et les humains,
Ululant,
Tête-rasée,
Vinrent sur la place
Tout autour d'une miche de pain
Partagée avec bonté

Satan s'assit au plus proche de moi,
Se contentant de sa part

Il se prosterna devant Adam,
Puis s'endormit

Adam, qui n'avait plus d'ennemi
Et, qui plus est,
N'avait plus peur d'être dupé,
Mit une pelle sur son épaule, et partit planter du blé

Chercher un étang, faire couler l'eau vers une rigole avec une pelle,
Regarder Abel et Caïn
Faire des bêtises entre les épis de blé,
Courant, insouciant,
Imitant le vent,
Faire des ho, ho!
S'introduisant dans le troupeau de moutons,
Faire des hey, hey!

.....

Et ils fixent leurs gorges....